

שירת האמת

סיפורה של מרים מאקבה

Louwisa Blaauw

Bianca de Jong

Jade Mathieson

קראו על חייה של ילדה קטנה שגדלה כדי
לעזור במתנת קולה הנהדר לשחרור של
דרום אפריקה.

לפני הרבה זמן, בעיר הגדולה
יוהנסבורג, נולדה ילדה. זו הייתי אני.
אמא קראה לי בשם מרים. מרים
מאקבה.

אמי הייתה סאנגומה (מרפאה) אך
היא גם עבדה וניקתה בתים של
אחרים. היה לה קשה להרוויח מספיק
לשנינו. היא גם התחילה למכור בירה
ביתית כדי להרוויח יותר.

חוקי הארץ אמרו שעשיית בירה ביתית
היא עבירה. המשטרה כלאה את אמי
למשך שישה חודשים ארוכים. אני
הייתי רק בת שמונה עשר ימים והייתי
זקוקה לאמא. ולמרות שהייתי תינוקת
כלאו גם אותי.

אהבתי לשיר עוד כשהייתי ילדה.
וכשגדלתי עזרתי לאמא לנקות בתים.
כששרתי העבודה הלכה לי מהר
יותר והימים נראו בהירים יותר.
השירה גרמה לי יותר אושר שקשה
להסביר.

שרתי בכנסייה שלנו וזה גרם לאושר
גם של אחרים. למוסיקה כוח לקרב
אנשים ביניהם. כששרנו הרגשנו
אמיצים וחזקים.

אנשים אמרו שקולי הוא מתנה גדולה
והשירים שלי הם מיוחדים. שרתי עם
מוסיקאים אחרים והמוסיקה שלנו
נשמעה בכל העולם.

ביתי היה בעיר סופיהטון, מקום של
תרבות ומוסיקה. מקום שבו דרום
אפריקאים יכלו ליהנות ממוסיקה בתאום
ולרקוד ביחד.
אך האנשים ששלטו באותו הזמן בארצנו
לא אהבו את היחד שלנו. הם לא רצו
שהשחורים והלבנים יתיידדו.

ידעתי כי לא נכון להתייחס לאנשים שונה
בגלל צבע עורם. לא הסתרתי את דעותי ולכן
האנשים האלה לא רצו שאחיה בארץ שלי.
כששרתי באמריקה נאמר לי כי לא אוכל כבר
לעולם לחזור הביתה.

אנשים בכל העולם שמעו את סיפורי.
השירים שלי והסיפור שלי נתנו לרבים
להבין שבדרום אפריקה אין צדק לבני
העור השחור. אבל אני החלטתי
להמשיך לשיר ולספר את האמת על
הארץ שלי, ויהיה מה יהיה.

העולם אהב את המוסיקה שלי
והוזמנתי לשיר לארצות רבות. קיבלתי
פרסים ושרתי לאנשים חשובים סביב
העולם. חיים שלי היו טובים, אך חסר
לי שלא יכולתי לשיר בארץ שלי
ושאנשים שם לא היו חופשיים.

ואז בא היום הגדול כשנלסון
מנדלה נעשה לנשיא של דרום
אפריקה. אנשים אחרים התחילו
למשול בארץ ועבר זמנם של
החוקים חסרי הצדק. בסוף באתי
הביתה עם תקווה חדשה בלבי.

אז יכולתי לשיר כבר בארץ חופשית
וצודקת. אנשים בני צבע עור שונה יכלו
לשיר ביחד. גם אני עזרתי לכך כי הייתי
אמיצה וחזקה. שרתי את האמת בכל
השירים שלי.

